

Auto (deel 1)

Er gaan al dagen geruchten hier, dat mijn auto er eindelijk is. Hè hè... Het enige waar ik nog helemaal niets van begrijp, is waarom ik hem nog niet gezien heb. Twee dagen geleden was ik vreselijk vroeg wakker en ontzettend opgewonden, omdat ik in de veronderstelling was dat die dag DE DAG zou zijn. Niet dus. Maar wat kan er dan nog aan de hand zijn? Zijn ze bezig om hem een afleverbeurt te geven? Moet-ie nog worden afgesteld? Man, man, man... de onzekerheid!!

Toch heb ik het gevoel dat het vandaag DE DAG is. Ik was weer vroeg op, maar ik verwacht onze onderzoekers nu elk moment. Wat zeg ik, ik hoor ze al op de gang... ik kan haast niet wachten. Daar gaat de deur open en... JAAAAAHH... De derde vent heeft hem vast. Er is ook een laptop bij en nog een paar man die ik helemaal nog nooit gezien heb. Daar staat-ie dan! Mijn blinkende Ferrari. Kijk toch eens naar al dat glimmende chroom. Hij is perfect!

Terwijl ik kwijlend aan de tralies hang om een zo goed mogelijk beeld te krijgen, zijn intussen vijf man bezig met... ja, met wat eigenlijk. Ze zijn iets aan het bouwen. Ik geloof zowaar dat ze een soort ommuurd circuit aan het bouwen zijn op de grootste tafel in deze ruimte. Whoe-hoe... een eigen circuit zelfs. Zo te zien zijn die mannen nog wel even bezig. De laptop krijgt ook een mooie plek en die zal mijn rondetijden wel gaan bijhouden. Of zoiets. Ik neem toch aan dat ze mijn rondetijden toch wel gaan bijhouden, toch? Waar doe je het anders voor. Oh man! Ik ben helemaal opgewonden nu. Ik sta stijf van de adrenaline. Snel, zet me in die kar!

Maar die mannen lijken helemaal geen haast te hebben. Nou, is misschien ook maar beter zo. Je zult maar omkomen door een auto-ongeluk - als rat - die de bestuurder is. Als ik dán het wetenschappelijk beste tijdschrift niet haal, dan weet ik het niet meer. Ondertussen heeft Otto ook wel door dat er iets is dat mij bezighoudt. Dus hij hangt intussen naast me aan de tralies en ziet zich het tafereel aan. Om vervolgens weer naar beneden te gaan en weer een tukkie te doen. Ongelooflijk toch? Nou ja, toen ik nog mens was, had ik ook verschillende vrienden die niet geïnteresseerd waren in Formule 1. Zal wel net zoiets zijn met hem. Of ziet hij de potentie gewoon niet?

Nou ik erover nadenk, een 'normale' rat ziet natuurlijk helemaal niet wat een auto is.

Ondertussen hebben die gasten het circuit af. Er wordt nu nog gesleuteld aan de software zo te zien. Ik kan in ieder geval het circuit afgebeeld zien op het scherm van de laptop. En dan komt één van de onderzoekers richting ons. Zou het? Alleen, hij gaat naar een heel andere kooi. Daar haalt hij één van ons uit z'n huis en brengt hem naar de 'pits', zeg maar. Waarom hij? Ik ken hem, maar ik weet ook dat hij nou niet echt de meest ondernemende of snuggere rat is. Halloooo, hier moet je zijn. Terwijl ik probeer een PIEP te laten klinken probeer ik, hangend aan één poot, met m'n andere poot te zwaaien naar die onderzoeker. Hij merkt me niet op. Dit MEEN je niet. Eindelijk is mijn auto er, maar moet ik op mijn beurt wachten met 700 ratten voor me? Nee toch?

Het slachtoffer wordt nu in de auto neergezet. Ik denk niet dat hij ook maar enig besef heeft van wat hem overkomt. Hoe weet HIJ nou wat ie moet doen? Dat weet ie dus NIET! De onderzoeker zet hem een soort van vast in de auto, maar ja, hij kan niet echt uitleggen wat er moet gebeuren nietwaar? Daar moet de bestuurder zelf een beetje achter komen. Die joystick gebruiken! Links is linksaf, rechts is naar rechts. Naar voren is gas! Hoe moeilijk kan het zijn? Althans, ik stel me zo voor dat het zo werkt, maar details van het dashboard, pedalen en stuur kan ik hiervandaan helemaal niet eens zien. Het kan wel heel anders in elkaar zitten.

Maar een minuut of 10 proberen met deze rat, levert hoegenaamd niets op. Dat zei ik al, hem moet je niet hebben. Ik blijf aan de tralies hangen en roepen om aandacht. Voorlopig helpt niets. De onderzoeker overlegt met z'n collega achter de laptop. Zo te zien wordt besloten om een ander te nemen! YES... HIER ben ik!! Joehoe! Maar nee hoor, de eerste rat gaat terug naar z'n kooi. Er wordt rondgekeken. Hij ziet me nóg niet. Uiteindelijk wordt er een tweede rat uit z'n kooi gevist(!) en in de auto gehesen. Gemiste kans mannen! In ieder geval hebben ze nu een meer ondernemende rat uitgekozen. Die ken ik ook. Ach wat bazel ik nou, ik ken ze toch allemaal?

Ik zei al dat deze rat ondernemender was. Hij krijgt de auto van z'n plek. Een stuk vooruit en dan staat-ie weer stil. Dan start ie weer en gaat ie schuin naar rechts. Als ik dit zo bekijk, heeft die auto geen versnellingen, maar kan-ie alleen aan of uit. Aan de andere kant, het kan ook aan de bestuurder liggen natuurlijk. In ieder geval volgt-ie het circuit in het geheel niet! Oh... daar gaat-ie weer. Rechttuit en... zo hee... topsnelheid! Recht op de muur af. En jawel hoor, vol tegen de muur. De bestuurder kijkt wat beduusd om zich heen. De onderzoeker pakt de auto op en zet hem terug op 'pole position'. Hij mag het nog een keer proberen. Nu gaat-ie wat rustiger aan, onderwijl een beetje links en dan weer een beetje rechts sturend. Dan stopt-ie ineens. Het lijkt wel of-ie ook niet meer gaat rijden. Volgens mij probeert-ie eruit te klimmen. Dat ziet de onderzoeker ook. Hij probeert hem terug te zetten en terwijl hij hem beet heeft weet-ie te ontsnappen. Geweldig! Nu gaat-ie er vandoor met de benenwagen. Jammer dat-ie er nergens uit kan, dat zou wel lachen geweest zijn.

Uiteindelijk gaat deze rat ook terug. Er wordt nog een andere geronseld en IK WORD WEER NIET GEZIEN!! Man, dit wordt een drama. Misschien kom ik wel nooit aan de beurt. Ik zei al: 700 ratten voor me, nu nog 697 te gaan. Dit wordt een lange dag!

En voor mijn publiek... jullie zullen moeten wachten tot volgend jaar voor het vervolg van dit autoverhaal. Maar dat wordt dan ook wel een KNAL-jaar!! Dat is het 60-jarig jubileum van Biotechniek!!! Gefeliciteerd!!!
Op naar de volgende 60...

«